

Olv.: Ter 15,5-12.17-18 – Fil 3,17-4,1 – Lk 9,28b-36

Urunk színeváltozása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Szoktunk vásárolni. Az ember megállapítja néha, hogy jó vásárt, vagy rossz vásárt csinált. Jó vásár az, ami drága. Hiszen ami jó, annak ára van.

Isten Jézus Krisztuson keresztül újra meg újra arra figyelmeztet bennünket, hogy az életnek ára van. A nagyböjti idő arra szolgál, hogy az ember ezen elgondolkodjon. Ezt az életet Istentől ajándékba kaptuk és Isten azt várja tőlünk, hogy az ő tervei, az ő szándékai megvalósuljanak az életünkben és az egymással való kapcsolatainkban. Erről szól a megváltás.

Ezt a szentmisét meghalt Bernát testvérünkért ajánljuk fel abban a hitben, hogy őt is a jó cselekedetei ajánlották az Isten szeretetébe. Ezen a szentmisén az egyházi iskolák támogatására gyűjtünk. Ezek az áldozatok is ebből a szempontból nyernek értelmet. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! A nagyböjti szent idő lelkileg készít fel bennünket a legnagyobb ünnepre húsvétra, amikor a megváltottságunkat ünnepeljük és azt a lehetőséget köszönjük meg Istennek, hogy az ő segítségével az ember többet megérthet az életből és fölismerheti a hivatását. Nagy kísértések közepette élünk. Igen sokszor hiábavaló dolgokon járattuk az eszünket, nem egyszer a hangsúly sem jó helyre kerül és az ember azon csodálkozik, hogy nem látja, mi is életének az értelme.

Múlt vasárnap ez a kép határozta meg gondolatunkat: Isten kiviszi az ő népét a pusztába, hogy a szívére beszéljen. Ugyancsak a pusztában Jézust megkísérti a sátán és a maga normáját állítja Jézus elé. Jézus az isteni normát választja, amit nagyon röviden így fejezett ki a sátánnal való viaskodása közepette: *“Írva van!”* Az, ami írva van, akár kőbe vésve, akár papírra vetve, ha az ember ebben fölismeri az Isten szavát, az Isten üzenetét, akkor ehhez a normához igazodik.

Mai vasárnap egy bátorító jelenettel találkozunk az evangéliumban. Erőt és bátorítást ad az ember számára. Amikor készültem arra, hogy milyen gondolatokkal ajándékozzam meg a testvéreket, akkor eszembe jutott kis gyerek koromból egy kedves ének: - Mennysorság ajtaja, nyíl ki csak egy percre. - Csak az első sorára emlékszem, akkor egy hittanórán tanultuk. A mai vasárnapon egy picit elhúzzák a függönyt a három apostol előtt és egy pillanatra kitárul a mennyország üzenete. Erre igen nagy szükségünk van ahhoz, hogy az istenélményünket és e világi élményünket összehangolhassuk. Szükségünk van ilyen bátorításokra, nehogy az e világi élményeink teljes egészében elvigyenek bennünket. Nagy kísértés, hogy ha nincs istenélményünk, akkor az e világi normák határoznak meg mindent és ez süllyedés, ez vereség.

Gondolkodtam azon, hogy lehet egyetlen mondatban összefoglalni a mai üzenetet, mert ezek fontosak és a testvérek lelkében, fejében is így jobban megmaradnak. Két gondolat merült fel a szívemben. Mind a kettő nagyon sokat mond nekem.

Csillagórák élménye. Ég közelben.

Mik a csillagórák az életünkben?

Azok a pillanatok, - ezek pillanatok mindig -
amikor egy kicsit kitárulkozik számunkra az élet és többet megértünk belőle.
Amikor egy kicsit messzebbre látunk, amikor egy kicsit mélyebbre látunk.
Többet megsejtünk az élet titkából, az élet értelméből mint úgy általában.
De ezek mindig pillanatok. Ragadjuk meg ezeket a pillanatokat!
Ezeket nem szabad elfelejteni. Ezekhez újra meg újra vissza kell menni,
mert ezek a pillanatok azok, amikből él az ember.

Ég közelben. Ez azt fejezi ki: Istenhez közel!

Az ég és föld összetartozik. Ég közelben, ez azt jelenti,
hogy a föld közelebb került az éghez.
Mi emberek közelebb kerültünk az Istenhez.
Ha az ember az Isten közelébe jut és enged az Istennek,
akkor sok mindent megértünk. Valóban messzebbre látunk és kegyelmet kapunk,
isteni erőt, isteni támogatást és erre igen nagy szükségünk van.

Testvérek! Jézus Jeruzsálembe megy, hogy befejezze művét. Földi útja végére érkezik. Ott megnyilatkozik számunkra Isten szándéka, miért lett az Isten értünk Emberré. Egyszerűen ezt mondjuk: mert szeret. De azért ennek a kimondott szónak több olyan mozzanata van, amire nekünk embereknek oda kell figyelniünk. Jézus fölmege a hegyre, hogy ott a három kiválasztott apostolnak valamit megmutasson önmagából. Egy kicsit többet, hogy ők ki ne ábránduljanak Belőle akkor, amikor megtapasztalják, átélik a Jeruzsálemben történeteket. A hegy a Bibliában mindig az Istent jelenti. Itt ezen a hegyen Mózes és Illés jelenik meg. Mózes, aki a Sinai hegyen a tízparancsolatot kapja. Illés, aki a Hórebbe a hamis istenekkel csatázik, hogy megmutassa velük szemben az igaz Isten arcát és igazságát.

Még egy utalás a hegyvel kapcsolatosan. Jézus fölmege a hegyre, a boldogságok hegyére. Mózes az ószövetség népének a tízparancsolatot hozza el a Sinai hegyről. Jézus a nyolc boldogság hegyéről az újszövetség népének hirdeti meg az újat. Nem az új tízparancsolatot, hiszen az érvényben marad, hanem azt, amit az Újszövetség ad hozzá az Ószövetség igazságaihoz, értékeihez. A boldogságokról beszél a hegyen Jézus.

Testvérek! A hegyen Isten közelében nagy titkok nyilatkoztatnak ki számunkra. Azt olvastuk az evangéliumban, hogy Jézus fölmege a hegyre imádkozni. Imádkozni, mert Istennel akar lenni. Fölviszi három barátját is. Miért imádkozik? Azért, mert tudja, hogy mi vár Rá. Életének ez a legutolsó szakasza milyen ijesztő a számára is. Gondoljunk csak a szenvedésére. "Megrendül a Lelkem. Atyám, ha lehetséges, múljék el Tőlem ez a szenvedés, de azért úgy legyen, ahogy te akarod." Elcsúfítják, megverik, leköpdösik. Megölik, szintén egy hegyen, a Golgotán, a Koponyák hegyén. Talán ott volt Jézus legközelebb az Istenhez. Azt is mondja: "Atyám, kezedbe ajánlom az Életemet." Az Atya kezébe vette Jézus életét ott a Koponyák hegyén.

Miért fontos ez az esemény Jézus szempontjából? Azért fontos, mert Ő is erőt kap az Istentől. Azért fontos, mert Neki is szüksége van arra, hogy az Isten üzenete betöltse az

életét. Hallatszik is az üzenet: “Ez az Én szeretett Fiam, - de ez már az apostoloknak is szól, - őt hallgassátok!” Ahogy hallottuk, ragyogott az Arca, hófehér a ruhája, mert majd olyan csúffá lesz, úgy megkínózzák, úgy tönkreteszik, hogy nem lesz semmi szépsége. Jézus maga mondja: “Olyan vagyok, mint a féreg.” Gúnypalástot dobnak Rá. Mégis megőrzi Emberi arcát, Isten-Emberi arcát mindezek közepette. Nem tudják elvenni az Ő dicsőségét.

Miért fontos ez más szempontból? Azért, mert Mózes és Illés szintén abban erősítik meg Jézust, hogy az úton mindig Isten jár velünk. Akik az Isten kiválasztottjai, azoknak ilyen az útja, mint Jézus útja. Akik az Isten fontos üzenetét hordozzák ebben a világban, az emberiség felé viszik ezeket az üzeneteket, azok ilyen megpróbáltatásokon mennek át. Mindez abból származik, hogy nem hajlandók a világhoz igazodni, hanem az Istenhez igazodnak ebben a világban. De nem a világ ellenségeiként, hanem a világ jótevőiként. Erről erősíti meg Jézust Mózes, aki oly sokat szenvedett, Illés is, aki annyit szenvedett, mert Isten ügyét szolgálta. Ezek az emberiség nagyjai, az emberiség ezeknek a nagyoknak az áldozatából él. Nem a megalkuvók áldozatából. Azoknak nincs áldozatuk. A megalkuvók, az ügyeskedők csak magukra gondolnak. Azok olyan emberek, akikkel egy szolidáris társadalmat nem lehet építeni. Ők nem a nagy igazságokhoz igazítják az életüket, hanem az egyéni érdekeikhez és igényeikhez. Mózes, Illés e felől győzik meg Jézust.

Rendkívül fontosak ezek pillanatok az életünkben, ezek a találkozások, amikor az ember megsejt valamit abból, mit jelent,
amikor az Isten megmutatja az arcát. Ezek kegyelmi pillanatok.
 Az embernek az a vágya, hogy ezek a pillanatok soha ne múljanak el.
 Elmúlnak, mert nem ezekért a pillanatokért van az élet.

***Ezek a pillanatok vannak az életért,
 mert ezekből táplálkozik a mi életszolgálatunk, a mi emberszolgálatunk.***
 Péter, Jakab és János tanúságot tesznek erről az igazságról,
 természetesen az életükkel

Jöjjünk le a hegyről a mindennapok világába! Előbb hallottuk, amit Pál apostol írt a levelében, mennyire fontos, hogy az ember valóban összeegyeztesse életében az értékeket. Rendje legyen életünkben az értékeknek. Kedves egyházközségének írja Pál apostol ezt a levelet. Terjesztik, körbeviszik más-más közösségeknek is. Arról beszél, mennyire fontos, hogy az isteni értékek jelen legyenek az életünkben, mert csak ezekhez alkalmazkodva, iránymutatóként elfogadva élhetünk emberi életet. Akik csak ebben a világban akarnak berendezkedni, azokkal semmit nem tud kezdeni az Isten. Azt mondja az apostol, ezeknek istenük a hasuk. Azzal dicsekednek, ami miatt szégyellniük kellene magukat és csak e világi dolgokon járatják az eszüket. A zsidókból megtért keresztényeknek írja ezt az apostol, akik étkezési előírásokat szigorúan megtartanak, közben nagyokat esznek. Hivatkoznak a zsidóságukra, a körülméltetésükre. Nem kiváltság az, hogy egy nép fiaként születik valaki, ezzel dicsekedni, közben szégyenletesen gondolkodni és élni, csak e világi dolgokkal foglalkozni- ez ellenszenves.

Testvérek! Nem kis kérdés összebékíteni istenképünket és világképünket. Rendkívül fontos, hogy ez mindegyikünk esetében megtörténjen. Ezért fontosak az Istennel való találkozások pillanatai. Amikor az ember imádkozik, akkor ég közelbe kerül. Akkor homlokunk redői kisimulnak. A mindennapok gondjai más értelmet nyernek.

Az ember rádöbben arra, hogy valójában a magatartásunk,

a viselkedésünk mindennek a meghatározói.

Pál apostol munkálkodása nyomán pár év alatt körülbelül egy millió ember lett Krisztus tanítványa, de azért állandóan figyelmezteti őket, hogy nem elegendő az új tanítás. Fontos, de nem elég. Az ember viselkedése, az emberek magatartása a döntő. A missziós lelkület a fontos. Nekünk a harmadik évezred elején különösen is a szívünkre kell venni. Az egyház intézményesült. Rengeteg ember tartozik a keresztény közösségekhez, de közben azt tapasztaljuk, hogy a társadalomban elfoglalt helyünk egyre jelentéktelenebb. A privilégiumunkat elveszítettük. Sokat el is vettek tőlünk. Okai vagyunk annak is, ha elveszítettük és okai vagyunk annak is, ha elvették tőlünk, mert el tudták venni. Ez csak azért van, mert nem elegendő tudni az igazságot. A magukat hívőknek, jó keresztényeknek tartók is úgy gondolják, hogy a kereszténységüket letudják egy Mi Atyánkkal, meg egy vasárnapi szentmisével, aztán a mindennapokban úgy élnek, mint a pogányok. Ez a mentalitás nem vonzó, ez a mentalitás ellenszenves.

A mai vasárnapon gondolkodjunk el azon, mennyire meghatározó életünkben az Istennel való találkozás, a hitünk. A hit egy másfajta látás. Másképpen lát az ember a hitével, mint ezzel a szemével, amivel egymást látjuk, a tárgyakat és a világot. A hit szemével az ember mást lát. Messzebbre lát, mélyebbre lát, összefüggéseket lát. Azok a kegyelmi pillanatok, amikor valamit megsejtettünk az Isten szeretetéből. Ha ezek megjelenjenek a mindennapjainkban, akkor úgy próbáljuk értékelní a világot, ahogy azt Jézus tanította. Olyannak látjuk magunkat is meg egymást, amilyenek Jézus lát bennünket. Ne áltassuk magunkat és vigyázzunk arra, hogy hogyan látjuk egymást és legfőképpen úgy látjuk-e egymást, ahogy Isten lát bennünket, aki előtt mindenki egyforma, aki előtt nincsenek elsők, meg utolsók, aki előtt nincs olyan, hogy ennek, vagy annak a kultúrkörnek a tagja valaki.

***Egyetlen nagy szeretetben találhatjuk magunkat,
Isten végtelen szeretetében.
Isten segítsen bennünket, hogy erről tanúságot tegyünk!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Most az Úr imádságát imádkozzuk. Szó volt arról, hogy mennyire fontos az imádság Isten közelében, hiszen Isten közelében valamit megsejtünk a mindennapjaink gondjainak, bajainak értelmét illetően is. Nem könnyű az embernek Istenhez igazodni és ez sok szenvedést jelent. Igen sokszor nem sikerül jól tennünk és jólak lennünk. Ez megint sok-sok szenvedés forrása.

Azért van itt Istenes szent János ereklyéje, mert az ő ünnepére készülünk, ami jövő hét hétfőn, március 8-án lesz. Ezen a napon született és ezen a napon halt meg. Gondoljunk arra a mondatára, amivel hangoskodva járt Granada utcáin: "Emberek, legyetek jók magatokhoz, tegyetek jól!" Fontos üzenet ez. Imádkozzunk.

Mi Atyánk...